

(متن قطعنامه فعالان مدنی به حمایت از اصلاحات و تغییر جدی در نهادهای آکادمیک و تحصیلات عالی کشور)

واقعیت ها و تجارب تاریخی نشان داده است که دانشگاه ها و نهادهای آموزشی و آکادمیک در اکثر کشورهای جهان هسته و مرکز پرورش نخبگان، بازتولید خرد و آگاهی اجتماعی، سیاسی و فرهنگی بوده و زمینه ساز توسعه و پیشرفت گردیده اند. با تحولاتی که پس از سال 2001 در اثر تلاش های و جامعه جهانی نهادهای بین المللی و با اراده و پشتکار نیروهای مختلف سیاسی افغانستان به وقوع پیوست، انتظار بر آن بود که عرصه آموزش و تحصیلات عالی شاهد تحولات و پیشرفت های چشمگیر و عمیق باشد تا از یک طرف بتواند کمبود نیروهای متخصص در عرصه های مختلف انکشافی و اجتماعی، فرهنگی را برطرف سازد و از طرف دیگر، تحصیلکردگان، نخبگان و دانش آموختگان فارغ از دانشگاه ها و نهادهای آکادمیک بتوانند در راستای ایجاد تعامل پایدار در بین شهروندان و اقشار مختلف کشور نقش مؤثر و عملی داشته باشند. اما متأسفانه، رویدادهای اسفبار و درد ناک سال های اخیر در مراکز دانشگاه ها نشان داد که اکثر نهادهای آکادمیک و علمی با کمبود کادرهای علمی، نصاب گُنه و غیرمعیاری، ضعف امکانات تکنولوژیک و ارتباطی روبرو می باشند.

موجودیت چنین مشکلاتی منجر به شکل گیری و نهادینه سازی یک سلسله رفتارهای ضد ارزشی و پوچ نظیر تعصب ورزی، تبعیض و رفتارهای غیراخلاقی گردیده است.

موارد رفتارهای نادرست و غیرانسانی برخی استادان و مسؤولان دانشگاه ها و نهادهای آکادمیک بیش از حد زیاد است و بدون تردید، هر فردی اگر روزگاری را در یکی از نهادهای آموزشی دولتی سپری کرده باشند، حکایت های زیادی از همچو قصه های ناگفته درسینه دارند و اما دانشجویان نمی توانند بنا به علت های مختلف واقعیت ها را بیرون دهند. به ادامه موارد نادر اعتراضات و فعالیت های دادخواهانه ای که تاکنون از سوی گروه ها و نهادهای دانشجویی راه اندازی شده اند، مورد بسیار عینی و متأخر آن خیلی تکان دهند است؛ جمع وسیعی از دانشجویان دانشگاه کابل از چهار روز قبل بدین سو به خاطر تأمین عدالت و اصلاح و تغییر جدی درسیستم، لوایح و ساختار نهادهای آکادمیک دست به اعتصاب غذایی و اعتراض دست زده اند. در صحبتی که اکثر اعضای فعالان مدنی با نمایندگان این جمع داشته اند، دریافت می شود که برخلاف شایعات بی بنیادی که یک عده به راه انداخته اند و آگاهانه تلاش کرده اند که این حرکت عظیم دانشجویی را حرکت قومی جلوه دهند، ما دریافته ایم که در واقع، دانشجویان معترض به شدت از بی عدالتی، تبعیض و تعصب متضرر شده اند و تاجایی که ناگزیر گردیده اند با تحمل همه دشواری ها به قیمت جان شان، دست به این اعتصاب غذایی بزنند؛ چنان که در جریان این اعتصاب دوامدار و هدفمند، تاکنون وضعیت صحتی چندین تن از اعتصاب کنندگان وخیم گردیده و برای نجات به شفاخانه ها انتقال داده شده اند.

ما جمع فعالان مدنی که امضاء و مشخصات هرکدام ذیل این قطعنامه درج گردیده است، با اعلام حمایت صریح از اقدام شجاعانه دانشجویان معترض، موارد ذیل را به عنوان خواست قطعی و تغییر ناپذیر خود اعلام می داریم و آماده ایم که تا آخرین لحظه برای برآورده شدن خواست های

مشروع و به حق دانشجویان قربانی تعصب و تبعیض به مبارزهٔ مدنی و دموکراتیک خود ادامه دهیم:

1. رسیدگی جدی به خواست ها و پیشنهادات برحق دانشجویان و اقدام فوری و عملی برای پایان بخشیدن به اعتراضات آنها؛
2. نهادینه سازی سیستم شفاف و عادلانه برای تأمین لیاقت، تخصص و شایسته سالاری در استخدام و تقرر کدرهای علمی و کارکنان اداری-مسلکی نهادهای اکادمیک؛
3. توجه جدی و اقدام عملی در راستای معیاری سازی، بازنگری، تعدیل و انکشاف نصاب آموزشی نهادهای تحصیلی- آموزشی کشور؛
4. بررسی و پیگیری موارد مشخص رفتارهای تعصب آمیز و کین خواهانهٔ استادان و مسؤولان نهادهای آموزشی و تأدیب، تنبیه و اخراج همچو افراد از نهادهای آموزشی؛
5. حمایت قاطع و جدی از حق آزادی بیان و فضای دموکراتیک و گفت و گوی باز برای دانشجویان در داخل دیپارتمنت ها و فضای عمومی تحصیلی.

با احترام،

فعالان جامعهٔ مدنی و حقوق بشری

5 جوزای 1392، کابل